

عزیز خانی سردار و قره‌العین

بابیه‌کان دیار دهی‌کی نوی کورتاییه‌کانی سردمی فینودالیی ئیران بوون. شورش پيشه‌سازی و زیدمخواری دسمایه‌داری و کولونیا لیزم نهک هر ئوروپا، به‌لکوو دنیای هژاندبوو. گورانکاری و خواستی نو یکردنه‌وی دیاردهی کون گه‌یشتبوووه عوسمانی و ئیرانیش. نو یخواز مکان به‌وی هه‌بوو رازی نه‌بوون و هه‌ولی نو یکردنه‌وی لایه‌نی جیاجیای کۆمه‌لگایان دهدا بابیه‌کان به‌ ئاشکرا دژ به‌ ئایینی ئیسلام و هه‌ستابوون و ده‌یانگوت ئامۆژگارییه‌کانی له‌وه کۆنترن که بتوانن چاره‌سه‌ی کیشه‌ی روژ بکهن و زیاد له‌ هه‌مووش دژ به‌ روحنایه‌ت و مه‌لایه‌تی - و مک 'واسطه' ی نیوان خودا و مروّف و هه‌ستابوون و هر ئه‌موش به‌ ته‌نیا به‌س بوو بو رق و کینی له‌هن نه‌هاتووی 'ایات عظام' و هاندانی حکوممه‌ت و شه‌خسی ناسر هه‌دینشای قاجار (1831-1896) بو کوشتنی عملی محهممه‌دی باب (1819-1850) و سه‌رکوت کردنی بابیه‌کان.

شتیکی سروشتیه‌ که سردار عزیز خانی موکری (1790 - 1870)، و هک فه‌رمانده‌ی کولی قشونی ئیران و ده‌سته‌راستی ناسر هه‌دینشا، له‌ لیدان و کوشتنی بابیه‌کاندا ده‌وری تایه‌تی گیراییت.

به‌ گویره‌ی راپورتی دالگورکی - بالویزی روسیای تزاری له‌ تاران، عزیز خان به‌ خوی و کورمه‌کی و سه‌رتیب فه‌ررخ خان (?) و محهممه‌دخانی به‌گلر به‌گ و 6 هه‌زار سه‌رباز مه‌ ماوه‌ی 6 مانگ له‌ شاری زهنجان شه‌ری بابیه‌کانیان کرد هه‌تا مه‌لا محهممه‌د علی و 3 هه‌زار کهس بابی زهنجانیان کوشت و تاقیان لئ برین (1).

هه‌روه‌ها عزیز خان دوابه‌دوای رووداو مکانی زهنجان، له‌ ئابلو و قهدان و کوشتنی ژماره‌یه‌کی زوری بابیان له‌ ماکو و فه‌لای چه‌هریق (چاری)، که دواتر بوو به‌ مال و دالده‌ی سه‌مایل ئاغای سه‌مکو، ده‌وری سه‌ره‌کی بیینی. (شه‌ری چه‌هریق له‌ میژووی ئیراندا به‌ دوایین شه‌ری کلاسیکی سردمی فینودالی واته شیه‌وی شه‌ری فه‌لا نشینی و فه‌لاگیری ده‌ناسریت).

به‌لام و اهه‌یه‌ گه‌ورترین په‌له‌ به‌ سه‌رشانی عزیز خانوه، کوشتنی 'فاتمه‌ی زه‌رین تاج زه‌کیه‌ی به‌ره‌قانی' ناسراو به‌ 'طاهره‌ قره‌العین' (1814 - 1852)، کچی حاجی مه‌لا سألحی فه‌زوینی بیت. طاهره، شاعر و زمانپاراو و بویر و خاوه‌ن بره‌وایه‌ک بوو، که بو یه‌که‌م جار له‌ میژووی ئیران و ئیسلامدا حیجایی له‌ سه‌ری خوی فریدا (سالی 1848)، به‌لام دوای تیروری سه‌ره‌که‌وتووی ناسر هه‌دینشا و ده‌سه‌پکی کوشتاری بابیان، به‌ پیی حوکه‌ی شا و فه‌رمانی عزیز خان له‌ تاران ئیعدام کرا. به‌ گویره‌ی ده‌یان سه‌رچاوه‌ و یه‌ک له‌وان کتیبی "به‌ یاد صدمین سال شهادت نابغه‌ دوران، قره‌العین"، کاره‌که به‌ حوکه‌ی ناسر هه‌دین شا و فه‌رمانی عزیز خان به‌ریوه‌ چوو.

که‌لانتیه‌ی تاران، قره‌العین ده‌نیرته‌ لای عزیز خان له‌ باغی ئیلخانی (شوینی ئیستای بانکی میلی ئیران له‌ شه‌قامی فه‌ردوسی تاران)، ئه‌ویش ده‌سه‌ریه‌ک ده‌داته ده‌ست یه‌کیک له‌ سواری خوی و داوای لیده‌کات بچینه‌ ئه‌و ژووره‌ی و قره‌العینی تیدا زیندانی کراوه‌ و ئه‌و ده‌سه‌ریه‌ بخاته ملی و بیخنکینیت؛ کابرا فه‌رمانی عزیز خان به‌ریوه‌ ده‌بات و به‌م شیه‌یه‌، له‌ مانگی سه‌پتامبری 1852 دا کوتایی به‌ ژبانی گه‌ور ژنیک میژووی مروّقیه‌تی دیت (2).

من ئه‌وم بویه‌ نووسی که راستییم نه‌شار دینته‌وه‌ و چه‌شه‌کاری میژووم نه‌کردینت. باهه‌موومان ئاگاداری نه‌نجام کار مکانمان بین و بزاین که میژوو داوهری نه‌یایی کرده‌وه‌کانمانه‌.

ئه‌وه‌ به‌شیک له‌ شیعریکی فارسی طاهره‌ قره‌العین که و مرگه‌ر اوته‌ سه‌ر کوردیش:

<p>گر بتو افتدم نظر، چه‌ره‌ به‌ چه‌ره‌، رو به‌ رو از پی دیدن رخت، همچو صبا فتاده‌م میرود از فراق تو خون دل از دو دیده‌م مهر تورا دل حزین بافته‌ بر قماش جان در دل خویش طاهره‌ گشت و ندید جز ترا</p>	<p>شرح دهم غم ترا نکتة به‌ نکتة، مو به‌ مو خانه‌ به‌ خانه‌، در به‌ در، کوجه‌ به‌ کوجه‌، کو به‌ کو دجله‌ به‌ دجله‌، یم به‌ یم، چشمه‌ به‌ چشمه‌، جو به‌ جو رشته‌ به‌ رشته‌، نخ به‌ نخ، تار به‌ تار، پو به‌ پو صفحه‌ به‌ صفحه‌، لا به‌ لا، پرده‌ به‌ پرده‌، تو به‌ تو</p>
---	--

ئەسەش وەرگىراوى كوردىي شىعرەكە- كە دەزانم ناتەواو، بەلام كەسنىكى ناساىر وەك من ھەر ئەمەندەي لە دەست
دەيت:

كە رووبەر ووت بېمەو، چاۋ بە چاۋ و روو بەروو،
خەمى دلم دەگىر مەو، وور دە بە وور دە، موو بە موو
بۆ دىتنى روخسارى تۆ، وەكوو شەمال ديم و دەچم
مال بە مال و دەربە دەر، كووچە بە كووچە، كۆ بە كۆ
لە دوورى تۆيە خوینى دل، دەرژى لە ھەردو چاۋەكەم
دېجە بە دېجە، يەم بە يەم، كانى بە كانى، جۆ بە جۆ
دلم كە كەيلى خەفەتە، ئەونى ئەوينى تۆ دەكا
لە سەر كووتالى روخەكەم، تال بە تال، پۆ بە پۆ
'تاھىرە' سەيرى دلئى خۆى دەكا كە ھىچى نيا نىيە
جگە لە عەشقى تۆ گولم! تار مە بە تار مە، توى بە توى.

-
- (1) مرتضى مدرس چهاردهى، "شىخىگىرى، بابىگىرى از نظر فلسفە، تاريخ و اجتماع"، كتافروشى فروغى، تەران 1345 [1966]، صص. 184 تا 189
(2) كىتەبى "بە ياد صدمىن سال شەھادت نابعە دوران قرەالعین"، كە نووسەر مەكى ناسكرا نەكراو، لە سالى 1368 ى كۆچى مانگى (= 1949ز) دا بۆ يەكەم جار بلاۋ كراۋتەو و چاپى دوو ھەمى لە سالى 2000 دا بە شىۋەى ئەلەكترونى خراۋتە سەر ئىنتەرنىت،
<http://www.babieh.com/farsi/ketab/beyad100/beyad100.pdf>
(لەپەرە 17 و 18)

